

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum
Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ
Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita**

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus de Conscientia, de Legibus, de Peccatis, de Virtutibus
Theologicis, de Religione, & Beneficiis. Adjunctis in hac editione
Propositionibus ad hanc usque proscriptis

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, 1734

VD18 90392140

Q. 1. An Lex potest validè, & licitè Abrogari?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40986

CAPUT VI.

De Abrogatione, & Cessatione Legis.

NOt. Legis abrogatio, derogatio, & cessatio inter se differunt. Nam Abrogatio est totius legis abolitio: Derogatio est Legis adhuc vigentis imminutio secundum aliquam sui partem, seu abolitionis partis legis: *Derogatur Legi, cum pars detrahitur: abrogatur Legi, cum proflus tollitur.* l. 102. ff. de verbor. signif. Cessatio vero est simplex, & pura desitio Legis per seipsum.

Q. I. *An Lex potest valide, & licite abrogari?*

Resp. I. Princeps potest validè, etiam sine justa causa abrogare Legem à se, vel à suo prædecessore, aut inferiore latam. Probatur 1. Pars, quia Lex positiva, ut sit, & ut conservetur, pendet à libera voluntate Legislatoris: nam Lex est actus, & applicatio potestatis præcipiendi, & obligandi subditos. Hæc autem applicatio est actus liber voluntatis Legislatoris. 2. Quia succedit Legislatori cum pari potestate, potest id totum, quod Legislator poterat. 3. Quia jus & voluntas Superioris prævalet juri, & voluntati inferioris.

K 4

Resp

Resp. II. Inferiores non possunt abrogare Leges Superiorum sine eorum concessione, ex *Clement.* 2. *de Elect.* quia potestas, & voluntas inferioris non potest prævalere potestati, & voluntati Superioris: alioqui inferior estet ipso Superiori superior.

Resp. III. Legem sine justa causa abrogans, peccat. Nam hoc bono communis nocet, & parit contemptum legum, ac inconstantiam regiminis. Non peccant tamen subditi non servando legem sic abrogatam, quia ejus obligatio sublata est respectu omnium, cum validè sit abrogata.

Not. Lex abrogatur tripliciter 1. Per simplicem revocationem. 2. Per desuetudinem, vel contrariam consuetudinem expressè, aut tacite à Superiori approbatam, vel legitimè præscriptam. 3. Per aliam Legem, qua vel declaretur revocatio prioris; vel contrarium priori Legi statuatur: nam si Lex posterior stare negeat cum priori, illam revocat, cum ei opponatur. Leges tamen speciales per posteriores generales non abrogantur, sine expressa mentione; vel clausula saltem generali expressè derogatoria. Quia, ut docent communiter Canonistæ, Princeps censetur ignorare Legem specialem, cuius expressam mentionem non facit, vel cui non derogat expressè. Unde cum

VO-

voluntas non feratur in incognitum, non censetur velle illi derogare per legem generalem carentem clausulâ derogatoria legis specialis, ex Cap. 1. de constit. in 6.

Q. 2. Quandonam Lex cessat per se ipsam?

Resp. Ex communi cessat 1. Quando elapsum est tempus, ad quod lata est. 2. Quando, propter mutationem materiæ, vel circumstantiarum facta est injusta, aur inutilis bono communi, nam Lex omnis est essentialiter honesta, & utilis communis. 3. Quando cessat respectu communis tota, & adæquata ratio seu causa finalis, propter quam lata est. Nam Lex non obligat, nisi quamdiu Legislator vult, ut obliget; immo Lex saltē ex parte est ipsa Legislatoris jus suum ad obligandum subditos applicantis voluntas moraliter perseverans: unde Lex non perseverat, nisi eadem voluntate moraliter perseverante. At voluntas obligandi non perseverat moraliter cessante tota, & adæquata causa, propter quam Lex lata est: nam cessat volitio cessante motivo volendi, seu causa finali, propter quam volumus, actus enim volendi nec esse, nec perseverare potest sublatō ejus objecto formalī, nempe motivo. Si tamen ratio, seu causa Legis cesseret solum respectu aliquorum privato-

K 5 rum,